పారేనీళ్లను కట్టే మంత్రగాడు

మల్లపోరం పేరు వింటేనే ముందుగా గుర్తుకొచ్చేది మంత్రాలు. అందుకే మల్లపోరంకు పిల్లను ఇచ్చుడుకు భయపడుతరు. మా ఊరికి దూరమే వుంటది. దగ్గర దగ్గర కామారెడ్డి దాక పోవాలె. వాడకొక్కమంత్రకాడున్నరట. మూడేండ్ల కింద కరువు పడ్డప్పుడు కుమ్మరి బాలయ్య లచ్చపేట నుంచి బండెడు గడ్డి తెచ్చుకున్నడట. వత్తూవత్తూ బండితో మల్లపోరం ఊర్లె నుంచే వచ్చిండట. భయ పట్టుకుంటనే ఊర్లెకు అడుగుపెట్టిండట. భయపడ్డట్టే అయిందట.

'అబ్బ... ఎడ్లు జూడు ఎంత మంచిగున్నయో. జోడి మంచిగ కలిసింది' అన్నరట ఎవలో. అంతే! ఇంటికి వచ్చినంక ఎడ్లు ఎడ్లుగా లేవట. నీళ్ళు ముట్టయట. గడ్డిమెయ్యవట.

ఆ ఊర్లె ఇంతదాకా ఎవలూ నాటుకం ఎయ్యలేదట. ఐదారేండ్ల కింద ఏ ఊరి నుంచో ఒక మాల్లెం వచ్చి నాటుకమేసింద్రట. నాటుకం అన్నంక టికెటు పెడుతరు గదా. మీసాలు తిప్పుకుంట ఇద్దరు ముగ్గురు వచ్చి వట్టిగ తోలియ్యమంటే తోలలేదట. టికెట్ కొనాల్సిందే అన్నరట. మీరు ఎట్లాడుతరో సూత్తమని వాళ్లు ఎల్లి పోయింద్రట.

ఆట మొదలయ్యే టయానికి ఏశకాళ్లకు గొంతులు బొంగుపోయినయట. ఎట్లనో ఆటను నడిపిద్దామనుకుంటే మేటి వేశకాళ్లకు కక్కుడు బైలట. నాటుకం నడువనే లేదట. ఆనాటి నుండి ఇంతవరదాక అక్కడ ఆటలాడినోళ్లు లేరట.

మా కొండయ మామ మల్లపోరంల నాటుకం ఎద్దామన్నడు. మామకు ఆ ఊరు యాదికి రాకపోతుండె గానీ కార్తీక పున్నమి నాడు అక్కడ పెద్ద జాతర జరుగుతది. చుట్టూ పదూర్లపెట్టు పేరున్న జాతర. జనం బాగా వత్తరు. మూడు రోజులు జరుగుతది. రోజుకొక్క ఆట చొప్పున మూడు ఆటలు ఆడవచ్చు. బాకీ సగం తీరిపోతది. కానీ మంత్రగాళ్ళ భయం.

ఎప్పుడైతే మామ ఆ ఊరి పేరు చెప్పిండో అప్పుడే ఎవలూ రామని చెప్పింద్రు. పంతులు గూడా ఆ ఊరికి వద్దేవద్దన్నడు. మామనే పట్టు ఇడుత్త లేడు. ఈ మధ్య రెండు మూడు ఊర్లు తిరిగినంగదా! మేకప్ ఖర్చులకే సరిపోయినయి. బాకీ బాకీ లెక్కనే వుంది. మిత్తి పెరిగిపోతంది. అదీ మామ భయం.

"మీకేం భయం లేదు. నేను వాళ్లకంటే దండి మంత్రకాన్ని తోలుకత్త. మీకు మనిషికి పది రూపాయలిత్త. ఎవరు ఏ మంత్రం చేసినా పారకుండ జేత్త" నమ్మకంగా చెప్పిండు మామ.

మాల్లెంల మూటీ లేదని తెలుసు గదా. ఎప్పుడో ఇచ్చుకపోయేట్టుంది. ఇచ్చుకపోక ముందే బాకీ లేకుండ చెయ్యాలని మామ ఆలోచన. చుట్టు ఊర్లల్ల ఎక్కడ ఆడినా లాభం లేదని తెలుసు. అందుకే నాటుకాలు ఆడని ఊర్లెనే ఎయ్యాలనుకున్నడు. కార్తీక పున్నమప్పుడు పనిగూడా ఎక్కువేం ఉండది.

అన్నట్టుగనే తెల్లారే ఎక్కడి నుంచో ఒక మనిషిని తోలుకచ్చిండు మామ. అందరం పంతులు ఇంట్ల కలిసినం. కొత్త మనిషి చెయ్యెత్తు వున్నడు. మీసాలు వడి తిరిగినయి. సూడంగనే గజ్జుమనే తట్టున్నడు. మెడకు మొల్దారానికి దండరెట్టలకు తాయితులున్నయి. మాట గూడా భీంకరంగనే వుంది. తన పేరు సిద్ధిరాములని ఊరు అంబరు పేటని చెప్పిండు.

"మీరు ఆడుండ్రి. నేను మీ ఎంబడే వుంట. ఎవల మీద జిగ్రవారకుంట నా జిమ్మదారు. మంత్రకాడు రాని వాని తాతరాని. మీకేం గాదు" సిద్ధిరాములు అన్నడు.

ఆయన ఆకారం, మాట చూసినంక మాకు నమ్మకం కుదిరింది. అందరు సామాన్లు సదురుకున్నరు. దూరం ఎక్కువే అయినా సైకిల్ మీద పోవచ్చు రావచ్చు. కానీ ముందటి లెక్కన సామాన్లను సైకిల్ మీద ఎవలూ మోత్తలేరు. అందుకని ఒక ఎడ్ల బండిని కిరాయికి

మాట్లాడిందు మామ. సామాన్లన్నీ బండిలో మెలిగినం. రిక్షా గూడా బండి మీదనే ఎక్కిచ్చినం. అందరూ అనుకున్నట్లే తయారయింఁడ్రుగనీ పైసల దగ్గర తకురారచ్చింది.

మొత్తం పదిరూపాయలిత్తనని మామ, కాదు ఆటకు పది రూపాయిలియ్యమని వాళ్లు. ఇంతకు ముందు ఈ పైసలిచ్చుడు పుచ్చుకొనుడు లేకుండె. ఇప్పుడే మొదలు. ఇట్లయినా వత్తరని మామ ఈ పద్ధతి చెప్పిందు.

అటని ఇటని ఆటకు ఐదురూపాయలిచ్చేందుకు ఒప్పందం కుదిరింది. 'మీరు ఇంటికే వత్తరో అక్కడనే వుంటరో మీ ఇష్టం. మొత్తం మీద ఆట టయానికి అందరూ వుండాలే' మామ అన్నడు. అనుడే గాదు. ఇద్దరు ముగ్గురు పెద్దమనుషుల ముందు ఇదే మాటలు మాట్లాడిచ్చిందు.

మొత్తం మీద పొద్దుగూకే జాముల ఆ ఊరికి చేరుకున్నం. మా ఊర్లె గడిలెక్కనే ఆ ఊర్లెగూడా ఒక గడి దొరికింది. గడీల స్టేజీవేసి మైకు మోగిచ్చినం.

సిద్దిరాములు కఱ్ఱెకోడితో స్టేజీకి జీడిగింజలు నిమ్మకాయలు గట్టిందు. గడి గోడలల్ల ఆట, గడి ముందటనే జాతర.

సిద్దిరాములును దాసు చిన్నాయినను టికెట్లకాడ నిలవెట్టినం. సిద్దిరాములు తాపతాపకు మీసాల మీద చెయ్యేసుకుంట "పారే నీళ్లను కడుత. పొద్దు గూకపోవాలె. తెల్లారక పోవాలె. ఏమనుకుంటుండ్రో" అని బెదిరిత్తందు.

జాతర కాబట్టి జనం పట్టుజాలలేదు. జాగదొరుకక చాలామంది మఱ్ఱిపోయిండ్రు. ఎన్నడూ రానంతగా ఆ రోజు నాలుగు వందల రూపాయలచ్చినయి.

ఆట మొదలయింది. రాత్రంతా జాతరేనాయె. బయట మందిని చూసినంక సిద్దిరాములుకు ఒక ఆలోచన వచ్చింది. అది చిన్నాయినకు చెప్పిందు. చిన్నాయిన కొండయమామకు చెప్పిందు. మామ పంతులుకు చెప్పిందు.

"ఎప్పుడూ అట్ల ఆడలేదు. జనం వస్తరంటవా కొండయా" పంతులు అడిగిందు.

"సూద్దాం వత్తేనే ఆడుదాం లేకుంటె లేదు. ముందుగల్ల అడ్విటేజ్ చేద్దాం" మామ అన్నడు. అది కంసమర్ధన ఆట. పన్నెండు ఒక్కటి వరకు ఆటను పూర్తిచేసి మంగళారతి ఇచ్చినం.

వెంటనే మైకుల అనౌన్స్ చేసినం. 'ప్రేక్షక మహాశయులారా...బ్రహ్మాండమైన నాటకం. కంసమర్ధన. సెకండ్ షో ఆడబడును. రండి, చూడండి, చూసి ఆనందించండి' అని పుంగీ పట్టుకుని జాతరంతా తిరిగి చెప్పినం. మా ఎంట సిద్దిరాములున్నడు. అందుకే

మేము ఎవలకూ భయపడుతలేము. సిద్ధిరాములును చూసినంక ఎవలూ గూడా మా తెరువు వత్తలేరు.

మా అంచనా తప్పుకాలేదు. మళ్లీ గడినిండింది. రెండవ ఆట మొదలయింది. ఇట్లా మూడు రోజుల్లో రోజుకు రెండు చొప్పున ఆరు ఆటలేసినం. ఏ ఆటకు మూడు వందలకంటే తక్కువ రాలేదు. ఈ పైసలు చూసినంక మామ అందరికీ అన్నంవండి పెట్టిత్తండు. ఇంటికి వచ్చేవాళ్ళు ఇంటికి వత్తంండ్రు. అక్కడుండేటోళ్లు అక్కడనే వుంటంండ్రు.

ఇదంతా సిద్ధిరాములు మంత్రబలమే అంటుండ్రు అందరు. సిద్ధిరాములు పొద్దునొకసారి సాయంత్రమొకసారి మమ్మల్ని ఎంటేసుకుని మీసాలు తిప్పుకుంట ఊరంతా తిరుగుతండు. అక్కడక్కడా ఆగి మీసాలు తిప్పుకుంట 'పారేనీళ్లు ఆగుమంటే ఆగాలె. కోడెనాగుంబామైనా కోడిపిల్లలెక్క ఎంట తిరుగాలె' అంటున్నడు. సిద్ధిరాములును చూసి అందరూ బయపడుతుండ్రు. ఇగ మా స్టేజీమీద కన్నువేసే దమ్ము ఎవరికుంది. మేముకూడా ఆర్‌పార్ అన్నట్లే తిరుగుతున్నం. ఎవలకు భయపడుతలేము. నువ్వెంత అంటే నువ్వెంత అంటున్నం.

జాతర అయిపోయినంక దినందప్పి దినం ఆట అక్కడనే వెయ్యాలనుకున్నం. ఇట్లా రెండు వారాలు గడిచింది. రెండు మూడు రోజులు కొందరు ఆటు ఇటు తిరిగిండ్రు. తర్వాత సైకిల్లమీద తిరుగుడు దమ్ముకచ్చింది. తిరుగుడు మానేసి అక్కడనే వుంటుండ్రు.

కొండయ మామ కూడా ఖర్చుకు వెనకాముందు అయితలేడు. పూటకొక్కతీరుగా పెడుతండు. రాత్రి పూట ఆటాడుడు. పొద్దంతా నిద్రపోవుడు. నీసు లేని బుక్కలేదు. ఎక్కడన్నా కుందేలు అడవిపంది దొరికితే మా దగ్గరికే తెత్తురు. ఎక్కడ ఎండ్రికాయలు దొరికినా మాదగ్గరికే తెత్తురు. మాదగ్గరికొచ్చి మర్రిపోయిన దినుసు లేదు. దుకాణంలో ఖాతా పెట్టిండు మామ. సిద్ధిరాములు చిన్నచిన్నగా తాయితులు కడుతుండు. ఊరిలో ఎవలకన్నా బాగలేకపోతే బొట్టు వెట్టి దొప్పలు దించుతుండు. అయిదో పదో సంపాయించుతండు.

ఇట్లా మరో వారం పదిరోజులు గడిచింది. ఊర్లె ఎట్లున్నరో మాకు తెలువది. మేము ఎట్లున్నమో ఊర్లెతెలువది. వచ్చుడు పోవుడు బందయిపోయింది. మేము ఎప్పుడూ ఇట్లా ఇన్ని దినాలు ఊరు విడిచి పెట్టలేదు. మా మ్యాల్లంల జీతగాల్లుండిరి. బర్లు గాచేటోల్లు ఆవులు గాచేటోల్లుండిరి. రైతులుండిరి. ఇద్దరు ముగ్గురు చదువుకునే పిల్లలు ఉండిరి. వారం పదిరోజులు ఇక్కడనే తినుకుంటూ పండుకుంటే ఊరు మొత్తం ఆగమైండ్రట. అందరూ బదులుకుని మా తాతను ఇంకో ఇద్దరు ముగ్గురిని తోలిండ్రట.

ఇక్కడ తిండి మంచిగదొరుకుతుంది. చాయలు, బీడీ కట్టలు దొరుకుతున్నయి. ఊర్లె గూడా మంచి గుర్తింపు వచ్చింది. మేము తొవ్వపొంటి పోతుంటె అగో బుడ్డెనుకాడు, అగో మయలపక్కీరని ఏశాల పేర్లు వెట్టి పిలుత్తంద్రు. ఆడోళ్ళతోని మాట్లాడుతుండనీ స్టేజ్ దగ్గరనుండి పోశెట్టిని కదులనిత్తలేడు మామ. సిద్దిరాములుకైతే ఊరంతా గజ్జుమంటంది.

మా తాత ఇంకో ఇద్దరు ముగ్గురు మా దగ్గరికొచ్చే సరికి మేము అడవిపందిని పొతం జేత్తన్నం. ఎవలో షికారుకు పోయి తెచ్చింద్రట. డెబ్బయి రూపాయలిచ్చి తీసుకున్నము. తాత ఇది జూసి నవ్విండు.

"అరే ... రమ్మంటే మీరు యాడత్తరురా... తిన్నంత తిండి దొరుకుతుంది." అన్నడు తాత. అప్పుడే మీసాలు తీడుకుంట సిద్దిరాములు వచ్చిండు.

"ఏంరా బాలుగా... ఏమేషంరో ఇది. పగటియాల్లగూడా ఏశాలేత్తన్నవా...?" అన్నడు తాత. నేను తాతను చిత్రంగా చూసి. "తాతా... ఈయిన సిద్దిరాములు దండి మంత్రకాడు. పారేనీళ్ళను కడుతడు" అన్న.

"చల్... వీడు మంత్రకాడేందిరా.. పొద్దుగూకి చెంబటుకపోవాలంటే పెండ్లాన్ని ఎంటబెట్టుకపోతడు. వీడు మంత్రకాడా... వీడు మన కొండని సడ్డకుడు. కొండపురం బాలుగాడు" అంటూ మీసాలను పట్టి గుంజిండు తాత. మీసాలు ఊడి వచ్చినయి. అవి మా కొండయ మామ విశ్వామిత్రునికి పెట్టుకునే మీసాలు. ఎప్పుడైతే మీసాలు ఊడినయో అప్పుడే పేడుమూతి బాలయ్య బయటపడ్డడు. నవ్వుకుంట నిలవడ్డడు.

బాలయ్య మా మాల్లెంల ఎవలకూ పరిచయం లేదు. మా చిన్నాయినకు మాత్రం ముందే తెలుసునట. ఇద్దరు కలిసే ఈ పని చేసింద్రట. మేము మొఖం చూడలేదు కాబట్టి నమ్మినం.

ఎప్పుడైతే సిద్దిరాములు బాలయ్య అని తెలిసిందో అప్పుడే భయం పుచ్చుకుంది మాకు. ఆ రాత్రి ఎవలకూ గూత ఎల్లలేదు. నోర్లు బొంగురువోయినయి. కాళ్లుజేతులు ఆడలేదు. కడుపుల దప్పులేగినయి. బుగులు బుగులు భయం భయం అయింది. ఆట సక్కగ సాగలేదు.

"నేను ఇట్లనే మీసాలు పెట్టుకుని ఎట్లనో మందిని బెదిరిత్త. మీరు ఇంకో నాలుగు ఆటలు ఆడుండ్రి" బాలయ్య అన్నడు. మామ సరే అన్నాడు. సగం మంది మాత్రం భయపడ్డరు. మా తాత, ఇంటి నుంచి వచ్చినోళ్ళు 'ఆటలేదు ఏం లేదు నడువుండ్రి. ఇంటిదగ్గర తిడుతుండ్రు' అన్నరు.

బండి కిరాయికి మాట్లాడుకొని మ్యాల్లెం ఎత్తేసినం. ఆరోజు మల్లాపురం ఊరంతా కదిలింద్రు. మేము ఎల్లిపోతుంటే వద్దన్నరు. ఇంకో రెండు ఆటలాడి పొమ్మన్నరు.

మేము మల్లావస్తమని చెప్పి ఊరుదాటినం.

ఇంటికి వచ్చినంక జమాఖర్చు అందరికీ చెప్పిండు మామ. మనిషికి ఆటకు ఐదు రూపాయల చొప్పున లెక్కగట్టి ఇచ్చిండు. మిగిలినయి బాకీ గట్టిండు.

“లెక్కలన్నీ మంచిగ చూడుండ్రి. ఎనుకశీరి ఇదేమైంది అదేమైంది అనద్దు. ఏదన్నా ఉంటే మొఖం ముందటనే మాట్లాడుండ్రి. మొకం సాటుకు మాట్లాడద్దు. మీకు ఐదేసి రూపాయలిత్తున్న. నేనైతే ఒక్క పైస తీసుకుంటలేను” అన్నడు మామ.

ఎవలూ నోరు తెరువలేదు. అందరికి కండ్లల్ల నీళ్లు తిరిగినయి.